

[Holstein.]

som enhver, der ser det, maa forbløffes over. Naar Forholdet er dette med Hensyn til den nugældende Ejendomsskyld, og naar vi ved, at denne igen danner Grundlaget for den progressive Formuebeskatning paa Landet, kan man ikke andet end nære dyb Skepsis med Hensyn til, hvorledes det vilde gaa, hvis Grundskylden skulde danne Hovedhjørnestenen i vor direkte Beskatning. Det er ikke saaledes, at jeg ikke ser det principielt rigtige i Grundbetragtningen: Lige Skat paa lige Jord, men jeg nærer den dybeste Skepsis med Hensyn til Muligheden af at gennemføre en fuldt ud ensartet og retfærdig Vurdering med de Midler, der i Øjeblikket staa til Raadighed, og under de overordentlig komplicerede Forhold, man har i et moderne Samfund. Og naar jeg saa yderligere tager i Betragtning den Tilbøjelighed, man fra demokratisk Side har til altid at kombinere de direkte Skatter med behændigt affattede Fradragsregler, bliver min Tvivl og mine Bekymringer ikke mindre. Sæt, vi nu fik fuldt gennemført Grundskyld med Fradrag for de smaa Ejendomme og saa ved Siden af Grundskylden fik en progressiv Beskatning paa Bygningerne! Naar man overhovedet kan have en Formuebeskatning som den, vi har her i Landet, er der ingen som helst Garanti for, hvad det skattepolitiske Demagogi kunde føre til ogsaa med Hensyn til Ejendomsbeskatningen.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gjorde nogle spøgefulde Bemærkninger om Maagerne, som han mente han kendte udmærket godt. Jeg vil til det ærede Medlem sige, at jeg kender ogsaa Maagerne godt, for jeg har levet omgivet af Maager fra min tidligste Barndom paa min Hjemegn ved Stranden, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis man rører ved Maagerne Operationsbasis, hvis man ødelægger eller forstyrrer deres Reder, hvis man saboterer deres Reder — „saboterer“ er jo et gangbart parlamentarisk Udtryk; der er saa mange Udtryk, som er parlamentariske, naar man siger dem paa Fransk, paa Dansk betyder det at sparke med Træsko —, saa kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at saa bliver Æglægningen svagere og svagere, og til sidst forlader Maagerne Lokalteterne. Det har jeg oplevet mangfoldige Beviser paa i mit Hjem. Der var mange flere Maager i min Barndom alene af den Grund, at man lod dem være i Fred og lod dem lægge deres Æg i Fred; der var kun nogle ganske enkelte, der samlede Æg. Nu er det efterhaanden blevet saaledes, at alle og enhver samler,

hvad de kan. Jeg kunde forbyde Folk at samle Maageæg, hvis jeg vilde, men det kræver et stort Opsyn, og Opsyn er dyrt, og der er ogsaa mange Smaa-kaarsfolk, for hvem det er en behagelig Tillægsgevinst at kunne gaa og samle Maageæg paa mine Territorier, saa jeg har ikke gjort noget for at forhindre det. Men Resultatet er, at Maagebestanden og Maageæglægningen er aftagende Aar for Aar hjemme paa min Egn, hvor Lokalteterne ellers, set fra et Maagesynspunkt, er de for Æglægning bedst egnede. Paa samme Maade tror jeg, det gaar — hvis jeg maa sige det her en passant, jeg kommer senere nærmere ind paa det — med den progressive Formuebeskatning. Det, den rammer, er Kapitalens Operationsbasis, det er Reden, hvorfra Æggene skulde komme; det er ikke Æglægningen selv, men det er det, der er Betingelsen for, at der overhovedet lægges Æg.

Derefter kom det ærede Medlem ind paa dels Socialdemokratiets Stilling til Skattereformen i 1909, da vi for første Gang fik den progressive Formuebeskatning, dels den Stilling, som det konservative Parti har indtaget Gang efter Gang, naar vi har foretaget Forandring i de direkte Skatter. Jeg maa maaske her, inden jeg kommer ind paa Socialdemokratiets Stilling i 1909, have Lov til en passant at sige til den højtærede Finansminister, at jeg tror, det er ham, der husker fejl. Jeg tror, at Skatteloven af 1909 — saa vidt jeg ved, er den gennemført i September 1909 — bærer hans Navn. (*Finansministeren* [N. Neergaard]): Det var Brun, der forelagde den.) Ja vel, men den højtærede Finansminister har altsaa lagt Navn til. Jeg tilstaar, at for saa vidt har Lykken været mig bedre end Forstanden, for jeg havde forleden Dag glemt Finansministeren, fhv. Amtmand Bruns politiske Eksistens. Derimod erindrer jeg tydeligt den højtærede Finansminister, men jeg maa altsaa beklage, at jeg ser mig nødsaget til at tage den Undskyldning, som jeg i Gaar gjorde den højtærede Finansminister for min Misforstaaelse, tilbage. Det er ikke, fordi jeg ikke er villig til at gøre Undskyldninger, naar jeg har gjort Uret — det haaber jeg altid, jeg skal være —, men der er jo ingen Grund til at gøre en Undskyldning, hvor der ikke er noget Grundlag for den.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg sige, at da vi forhandlede om Skattelovene i 1909, var der en Socialdemokrat, som hed Borgbjerg, det ærede Medlems Navne, som udviklede nogle Skatteteorier, som jeg finder i høj Grad bemærkelsesværdige, og som det forekommer mig, at